

هنوز اپراتورهای سرویس‌محور ایجاد نکرده‌ایم

دنيا وارد نسل‌های چهارم يا پنجم می‌شود. علی‌مطهری با بیان مطلب فوق افزود: «در حال حاضر ضريب نفوذ تلفن همراه در کشورمان بیش از ۷۰ تا ۸۰درصد است و با توجه به داشتن بستر مناسب و رضایتبخش در این زمینه باید بیشتر تلاش کرده و برنامه‌ریزی شود.» وی ادامه داد: «ما نیز در مجلس شورای اسلامی در این رابطه نهایت تلاش‌مان را انجام داده و اگر موافق قانونی را در این زمینه ببینیم و شناسایی کنیم، برطرف خواهیم کرد و از طرفی این نیاز به وضع قانونی باشد آمادگی لازم را در این زمینه داریم.»

سرویس «گوگل باز» تعطیل شد

■ **فارسان:** در پی ناکامی سرویس «گوگل باز»، از روز گذشته و پس از

گذشت ۲۰ ماه از راهاندازی این سرویس، شرکت گوگل پایان کار رسمی این سرویس را به کاربران خود اعلام کرد. از دیروز کاربران سرویس میل گوگل، پیغامی از سوی گوگل دریافت کرده‌اند که به آنها اعلام شده: به‌زودی شاهد بازنشستگی سرویس گوگل باز خواهیم بود در آن زمان شما دیگر قادر به ایجاد هیچ پست جدیدی نخواهید بود! اما محتوایی که تاکنون در این سرویس ایجاد کرده‌اید قابل دسترس خواهد بود. در ادامه نیز دو روش دسترسی پست‌ها را توضیح داده است. سرویس گوگل باز از جمله خدمات شبکه‌ای اجتماعی گوگل برای به اشتراک‌گذاری مطلب و نوشته‌های مختلف کاربران بود که چندان مورد توجه قرار نگرفت. پیش از این نیز منابع نزدیک به گوگل، از جمع‌آوری این سرویس ظرف هفته آینده خبر داده بودند. سرویس گوگل باز حدود ۲۰ماه پیش راهاندازی شد و تقلیدی از برخی امکانات شبکه‌های اجتماعی بود. پیش از این نیز سرویس دیگر گوگل به نام «گوگل ویبو» که ترکیبی از مستر، ای‌میل و خدمات به اشتراک‌گذاری محتوا بود، با شکست مواجه و تعطیل شده بود. پس از Google Buzz، ظلمار گوگل تمام تاشش و توجه خود را معطوف به نجات سرویس GooglePlus (شبکه اجتماعی گوگل) کرده است.

ضرب نفوذ ۹/۱درصد کاربران ایرانی

■ **مهر:** موسسه آکامی گزارش وضعیت اینترنت دنیا را در چهارماهه دوم سال ۲۰۱۱ منتشر کرد. براساس گزارش این موسسه تنها ۱/۹ درصد از کاربران ایرانی به اینترنت کمتر از دو مگابیت بر ثانیه و با حداکثر سرعت ۵۷۶کیلوبیت بر ثانیه دسترسی دارند. موسسه آکامی گزارش وضعیت اینترنت در چهار ماهه دوم سال ۲۰۱۱ را بر مبنای بیش از ۴۰۰میلیون آدرس IP که از ۲۲۸ کشور و منطقه به «سکوی هوشمند آکامی» متصل بودند، منتشر کرد. نتایج این گزارش نشان می‌دهد که در این دوره تنها ۲۷درصد از کل آدرس‌های اینترنت پروتکل (IP) با سرعت پهنای باند بیش از پنج مگابیت بر ثانیه متصل شده‌اند. این بررسی همچنین از اطلاعات جمع‌آوری شده توسط ۱۸ اید‌هنده جهانی اینترنت موبایل نیز استفاده کرد و نشان داد که متوسط پیک سرعت اتصال موبایل بین ۱/۲مگابیت برثانیه تا ۲۲/۴مگابیت برثانیه است. این گزارش نشان می‌دهد که‌رجوبنیو همچنان در راس فهرست ۱۰ کشور برتر دارای پرسرعت‌ترین پهنای باند قرار دارد. بر مبنای این طبقه‌بندی، کرهجنوبی با سرعت متوسط پهنای باند ۱۲/۸مگابیت بر ثانیه در رتبه اول، هنگ‌کنگ با سرعت ۱۰/۳مگابیت برثانیه در رتبه دوم و ژاپن با سرعت ۹مگابیت برثانیه در رتبه سوم قرار دارد. برمبنای طبقه‌بندی چهارماهه دوم سال ۲۰۱۱ موسسه آکامی، کشورهای لیبی و بولیوی رتبه‌های اول و دوم کدندترین سرعت اینترنت دنیا با سرعت کمتر از ۲۵۶ کیلوبیت بر ثانیه را به خود اختصاص دادند. ایران در این طبقه‌بندی در رتبه هشتم از آخر قرار گرفته است. هرچند کشورمان نسبت به چهارماهه اول سال ۲۰۱۱ دو رتبه ارتقا یافته و از رتبه شش به رتبه هشت رسیده است.

تحقیق و تفحص از اپراتور دوم در نوبت رسیدگی

بهمن محمدیاری با بیان مطلب فوق افزود: «گزارشات ارائه شده از سوی مسوولان این اپراتور قابل‌قبول و اقناع‌کننده نبوده است و از این رو پیگیری‌های لازم برای انجام تحقیق و تفحص از این اپراتور صورت می‌گیرد.» وی ادامه داد: «در اطلاعات ارائه شده تناقضاتی دیده می‌شد، به همین دلیل بررسی دوباره اطلاعات ارائه شده از سوی این اپراتور در نظر گرفته شد.» گفتنی است، چندی پیش وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات درخصوص پاسخ به برخی از پرسش‌های نمایندگان مجلس در رابطه با عملکرد اپراتور ایرانی - خارجی در خانه ملت حاضر شد. قرار است، نتیجه نهایی درخصوص انجام تحقیق و تفحص از اپراتور دوم با رأی‌گیری نمایندگان در صحن علنی مجلس مشخص شود.

بر اساس تازه‌ترین اظهارات وزیر امور خارجه آمریکا، این کشور در نظر دارد تا پایان سال ۲۰۱۱ میلادی، سفارتخانه مجازی این کشور را در تهران راهاندازی کند. این در حالی است که هیلاری کلینتون از نوع و نحوه فعالیت این سفارتخانه سخنی نگفته است. مشخص نیست که فعالیت‌های این سفارتخانه مجازی بر پایه مسایل دیپلماتیک بوده یا تنها ارایه خدمات کنسولی است. با این حال وزارت امورخارجه آمریکا تاکنون تجربه راهاندازی سفارتخانه‌های مجازی در برخی کشورهای آسیا- تریکه و عربستان- و همچنین برخی کشورهای اروپایی را دارد. هرچند که محل استقرار این سفارتخانه مجازی در داخل ساختمان سفارتخانه‌های مستقر در این کشورهاست اما خدمات ارایه شده به صورت اینترنتی بوده و متقاضیان دریافت روادید با ارسال مدارک خود به صورت اینترنتی تنها در زمان ارایه مصاحبه به دفاتر کنسولی مراجعه می‌کنند. با این حال باید گفت که روابط دیپلماتیک بین دو کشور که نه بر پایه سفیر مقیم و سفارتخانه فیزیکی، بلکه از طریق اینترنت هدایت می‌شود و سفیر در کشور

خود باقی می‌ماند، مفهومی دیگر از سفارتخانه مجازی است. همچنان که سفارتخانه‌های مجازی ممکن است به کشورهای کوچک و کشورهای با منابع مالی و انسانی محدود فرصت افزایش و بهبود نمایندگی‌های خارجی خود را بدهد. با وجود این کارشناسان بر این عقیده‌اند که سفارت مجازی هنوز در مرحله مفهومی است. نکته دیگر آنکه در مساله سفارتخانه مجازی پرسش‌هایی از قبیل سفارتخانه مجازی چیست؟ و چه چیزی یک سفارتخانه مجازی نیست؟ آیا ایجاد یک سفارت مجازی ممکن است؟ (از نظر تکنیکی و حقوقی) عمده‌ترین مزیت‌های یک سفارتخانه مجازی در مقایسه با سفارتخانه واقعی چه چیزهایی است؟ و همچنین حدود و محدوده مجازیت (Virtuality) در دیپلماسی چیست؟ (به عنوان مثال اهمیت تماس مستقیم انسانی و...) مطرح می‌شود. در عین حال که کارشناسان مسایل سیاست خارجی نیز پرسش‌هایی را در این زمینه مطرح می‌کنند مبنی بر اینکه آیا سفارتخانه‌های مجازی مزایای ویژه‌ای برای کشورهای در حال توسعه دارد؟ آیا سفارتخانه مجازی می‌تواند از بین رفتن شکاف عددی کمک کند؟ سوئند نخستین کشوری بود که اقدام به راهاندازی سفارت مجازی کرد. به گفته مسوولان این کشور گشایش سفارتخانه مجازی باعث خواهد شد که اطلاعات در باره این کشور در اختیار بسیاری از کاربران جوان قرار بگیرد. البته‌مدیران «انستیتو سوئد» گفته‌اند این سفارتخانه گذرنامه و روادید صادر نمی‌کند اما کاربران را برای دریافت ویزا و گذرنامه در دنیای واقعی راهنمایی می‌کند. با این حال، خبر راهاندازی سفارتخانه مجازی آمریکا در تهران با واکنش‌های متفاوتی از سوی مسوولان کشور از جمله

علی لاریجانی رییس مجلس همراه بوده که بیان می‌کند نباید اظهارات وزیر امور خارجه آمریکا در خصوص راهاندازی سفارتخانه مجازی را جدی گرفت.

هدف سفار تخانه مجازی

بنابر اظهارات کارشناسان قاعدتی‌توان می‌سفارت مجازی ایجاد کرد اما نکته این است که سفارت مجازی چه تحولی را ایجاد می‌کند. اگر به کارگیری (ساختار مجازی) صرفا روش متفاوتی برای انجام امور باشد آیا واقعا شایسته است که از لحاظ مدیریتی یا سیاسی مورد توجه خاص باشد؟ در عین حال اگر سفارت مجازی در کشور همسایه ایجاد شود و از طریق پست الکترونیکی ارتباط برقرار کند هرچند امری قابل ملاحظه است اما صرفا این موضوع پیشرفت فنی در پست (به شیوه سنتی) و تلفن خواهد بود. هنوز سفیر اگر دیتنه- سفیر یک کشور اگر غیر از کشور محل ماموریت خود، در یک یا چند کشور دیگر هم ماموریت داشته باشد، در این گونه کشورها، آکر دیتنه (معتبر، رسمی، مجاز و دارای اختیار) نامیده می‌شود. علت ارسال سفیر آکر دیتنه معمولا مسایل مالی کشورهای فرستنده سفیر، عدم روابط در حد کافی و کمبود افراد صلاحیت‌دار برای نمایش سفارتخانه مجازی است. آکر دیتنه به معنی سمتر، ریاست ماموریت دیپلماتیک است. آکر دیتنه به معنی سفیر، مجاز و پذیرفته شده است. سفیری که مامور در چند کشور است در یکی از آنها مقیم می‌شود و براساس ضرورت به سایر کشورهای محل ماموریت خود سفر می‌کند- در کشور پذیرنده عامل کلیدی در ارتباط میان FO _ سازمان خارجی _ کشور پذیرنده و مرکز است هرچند که این ارتباط به شکل غیرمستقیم برقرار شود. او باید با FO کشور پذیرنده روابط شخصی برقرار کرده، هر وضعیتی را

آی تی

ارزیابی سخنان هیلاری کلینتون

سفارت مجازی چیست؟

حامد شفیعی

تفسیر و ارزیابی کرده و پیشنهادهای سیاسی متنوع‌تری را ارایه کند. نصرالله جهانگرد کارشناس فناوری اطلاعات در این‌باره بیان می‌کند که در همین حال نیز برخی از کشورها سفارتخانه مجازی داشته و خدمات کنسولی را به صورت الکترونیکی ارایه می‌دهند. به گفته او ایران نیز خدمات کنسولی را به صورت الکترونیکی قبول داشته و متقاضیان دریافت روادید می‌توانند مدارک خود را ارسال کنند. او می‌افزاید به نظر می‌رسد، چنین ادعایی در راستای الکترونیکی کردن دریافت روادید برای مردم است. چراکه اگر تاکنون افراد برای دریافت روادید باید به کشورهای دیگر از جمله ترکیه مسافرت می‌کردند اینک می‌توانند به محل سفارت دیپلماتیک باشد. از جمله موضوعاتی را که می‌توان مجددا در قالب سفارت مجازی گروه‌بندی کرد می‌توان به ارزیابی مدارک لازم برای صدور ویزا، بسیاری از وظایف کنسولی (ثبت ولادت و وفات، ازدواج‌ها، گواهی تحصیلی، وکالت برای رأی دادن، حقوق بازنشستگی و...) پاسخ به سوالات در خصوص کشور (توریسم، اطلاعات ویزا، ارتباطات تجاری و...) و همچنین مطبوعات، اطلاعات و اخبار اشاره کرد. نکته دیگر آنکه در اصول فضاوردی پرواز و حرکت هم‌زمان یک دسته ماهواره کوچک به خوبی عملکرد یک ماهواره بزرگ (مانند ماهواره هابل) است و این اصل در مورد مفهوم سفارت مجازی نیز صادق است. می‌توان یک فرد مجرب را به عنوان سفیر منطقه‌ای داشت که اختیار دستور دادن داشته باشد، گروهی از سفرای تازه

کار در پایتخت کشورها را هماهنگ و راهنمایی کرد تا در مورد بسیاری از موضوعات منطقه‌ای به اجماع و نظری یکدست برسند و در مورد بحران‌ها نیز یک کلام باشند. او همچنین می‌تواند افراد را متناسب با نیازها تقسیم کند.

سفارتخانه مجازی

دیپلماسی مجازی نیست

به گفته کارشناسان همواره با بیان لفظ سفارت مجازی، کلمه سایبر دیپلماسی یا دیپلماسی مجازی نیز مطرح می‌شود. اما این دو ماهیت و کارکردی متفاوت دارند. دیپلماسی مجازی استفاده از ابزارهای فناوری اطلاعات و ارتباطات روز، برای تبیین، گسترش و ارتقای سطح اثربخشی دستگاه دیپلماسی یک کشور در فضای مجازی است. به گفته هومن راد، کارشناس فناوری اطلاعات در سایبر دیپلماسی، مخاطبان چه داخلی و چه خارجی، همه از اعضای جامعه اطلاعاتی هزاره سوم هستند. بنابراین، فعالانی که در این حوزه اشتغال دارند باید بدانند که مخاطب آنها، یکی یا گروهی از اعضای خانواده یک و نیم میلیارد نفری کاربران فضای مجازی است. او ادامه

می‌دهد توسعه سطح اطلاع‌رسانی دیجیتالی فعالیت‌های دولتی در وب، از تقای ضریب نفوذ دیپلماسی ایران در رسانه‌های جهان، توسعه بدنه دولت الکترونیک کشور در حوزه بین‌المللی، فعال‌شدن حوزه عملکرد دولت در فضای دیجیتالی داخلی و جهانی، تقویت ارگان‌های دیجیتالی خصوصی، تنظیم سیاست‌های دولت در زمینه گسترش e-commerce و e-banking در سطوح بین‌المللی از جمله فواید سایبر دیپلماسی حداقل در کشور خودمان است. راد بر این عقیده است که سایبر دیپلماسی در واقع بخشی از بدنه دولت الکترونیکی و جزئی از کلیت ساختار دولت مجازی در یک کشور است. نوس‌در نظری نیز در این‌باره بیان می‌کند: «ویلسون دیزارد»، مبتکر اصطلاح دیجیتال دیپلماسی، تعریف مشخصی از آن در کتاب خود ندارد و فقط سیر تکاملی دیپلماسی عمومی و به کارگیری فناوری ارتباطات و اطلاعات در سیاست و تجارت خارجی آمریکا را با تأکید بر فناوری دیجیتال مورد بررسی قرار داده است. ولی می‌توان گفت که دیپلماسی از طریق اینترنت و فضای مجازی است. این کارشناس مسایل سیاست خارجی در خصوص ماهیت دیپلماسی مجازی می‌گوید، گسست انحصار اطلاعات روابط خارجی که قبلا در تصرف دولت و وزارت‌خارجه بود، حذف وزارت‌خارجه و شت‌ریفات و اخبار اشاره کرد. نکته دیگر آنکه در اصول فضاوردی پرواز و حرکت هم‌زمان یک دسته ماهواره کوچک به خوبی عملکرد یک ماهواره بزرگ (مانند ماهواره هابل) است و این اصل در مورد مفهوم سفارت مجازی نیز صادق است. می‌توان یک فرد مجرب را به عنوان سفیر منطقه‌ای داشت که اختیار دستور دادن داشته باشد، گروهی از سفرای تازه

تازه‌های بازار

نسل جدید از سری نوت‌بوک‌های قابل حمل

standby بماند، همچنین به کمک فناوری instant SHE2 on به گشتن از حالت Sleep فقط به مدت دو ثانیه طول خواهد کشید؛ یعنی دستگاه در مدت فقط دو ثانیه به محیط سیستم عامل برمی‌گردد. از دیگر فناوری‌های اختصاصی و بی‌نظیر این دستگاه می‌توان به PowerWiz اشاره کرد. این فناوری منحصr به فرد مشخص می‌کند که در صورت استفاده هر نرم‌افزار چه میزان انرژی را مصرف باری باقی می‌ماند. به طور مثال وقتی در حال تماشا‌ی فیلم هستید یا در حال گشت وگذار در محیط اینترنت، این نرم‌افزار در حالت‌های مختلف میزان زمان باقی‌مانده‌از شارژ دستگاه مشخص می‌کند. اما باریک بودن این دستگاه، از کامل بودن آن از نظر پورت‌های موجود جلوگیری نکرده است. به‌طوری‌که این دستگاه از اکثر پورت‌های متداول مانند دو پورت USB نسخه دو و سه، micro HDMI، mini VGA و خروجی و ورودی صدا بهره می‌برد. این سری شامل دو سایز مختلف، ۱۱ اینچ و ۱۳ اینچ با وضوح تصویر ۱۲۶۶×۷۶۸ و ۱۶۰۰×۹۰۰ نیز هست. از دیگر نکات مورد توجه

اما ZENBOOK ایسوس در حال حاضر شامل دو مدل با نام‌های UX21E و UX31E نیز هست. هر دو این دستگاه‌ها از محدوده وسیعی از نسل جدید پردازنده‌های Core I بهره‌برند که در این سری از جدیدترین فناوری‌های روز دنیا استفاده شده است. از جمله این فناوری‌ها می‌توان به Bluetooth4 اشاره کرد که تا میزان ۹۰درصد از مصرف انرژی کمتری نسبت به نسل‌های قبلی خود برخوردار است و نتیجه این امر افزایش طول عمر باتری در صورت استفاده از این فناوری خواهد بود. همچنین یکی دیگر از قابلیت‌های انحصاری این دستگاه بهره‌گیری از نسل جدید Super Hybrid Engine نسخه دو ۲۵درصد می‌شود. این موضوع باعث خواهد شد تا این دستگاه به مدت دو هفته بدون نیاز به شارژ به حالت

ایران و اهداف توسعه اینترنت سازمان ملل

آرام حامدی

■ **سازمان ملل** در بیانیه‌ای که تازه صادر کرده با مشخص‌کردن اهدافی از تمام‌کشورخواسته‌تاسال ۲۰۱۵ برای رسیدن به آنها تلاش کنند. این اهداف که در چهار بند کلی مطرح شده، عبارت است از:
۱- سیاست اینترنتت پرسرعت فراگیر شود: تا سال ۲۰۱۵ تمام کشورهای جهان باید یک برنامه یا استراتژی ملی برای دسترسی به اینترنت پرسرعت داشته باشند.
۲- اینترنتت پرسرعت ارزان باشد: تا سال ۲۰۱۵ حداقل قیمت اینترنتت پرسرعت در کشورهای در حال توسعه باید به‌گونه‌ای باشد که هزینه‌ای ارزان و قابل تهیه داشته باشد. برای مثال با هزینه‌ای کمتر از پنج‌درصد متوسط درآمد ماهانه بتوان به اینترنتت پرسرعت دسترسی داشت.
۳- اتصال خانه‌ها به اینترنتت پرسرعت: تا سال ۲۰۱۵ باید ۴۰درصد خانه‌ها در کشورهای در حال توسعه به اینترنتت دسترسی داشته باشند.
۴- آنلاین کردن مردم: تا سال ۲۰۱۵ کاربران اینترنت در جهان باید به ۶۰درصد رسیده باشند.

اینک با بررسی هرکدام از این موارد می‌توان به وضعیت کشور ایران برای نیل به اهداف این سازمان که روز دوشنبه هفته گذشته سالگرد تاسیس خود را جشن گرفت پی‌برد. براساس سیاست‌های تعیین شده در برنامه پنجم توسعه باید زیرساخت‌های دسترسی به اینترنت پرسرعت و پهنای باند وسیع در اختیار کاربران قرار گیرد. اما نکته اساسی این است که در این ماده از قانون برنامه پنجم توسعه به شبکه داخلی اینترنت - اینترنت ملی - اشاره شده و صحبتی از اینترنت بین‌الملل به میان نیامده است. هرچند که پیش از این مسوولان وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات در نظر داشتند میزان دسترسی به اینترنت پرسرعت برای کاربران خانگی را از ۱۲ تا ۱۵کیلو بیت فعلی به حداقل ۵۱۲ کیلو بیت ارتقا دهند اما نهادهای قانون‌گذار با این مساله مخالفت کردند. ماده دوم این هدف نیز به ارزان‌بودن دسترسی به اینترنت در کشورها اشاره دارد. براساس سیاست‌های صورت‌گرفته در وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات قرار بر این شده بود که شرکت‌ها با ارایه مدارک مستندی مصدی بر کاهش پهنای خود از تحفیف ۲۰درصدی دریافت قیمتی باند برخوردار شوند. حال آنکه شرکت‌های بخش خصوصی مدعی هستند که فضای رقابتی بازار ناخودآگاه شرکت‌ها را برای جذب بیشتر مشترک و افزایش سهم خود به سمت کاهش قیمت سوق خواهد داد. در عین حال تا زمانی که پهنای باند به صورت انحصاری در اختیار دولت قرار گیرد هر نوع سیاست دیگری برای کاهش قیمت نهایی موثر نخواهد بود. از طرفی، مسایلی مانند مالیات بسر ارزش افزوده، افزایش دستمزد نیروی انسانی، افزایش قیمت حامل‌های انرژی _ برق _ برای شرکت‌ها و همچنین هزینه اجارمیا موارد تأثیرگذار بر قیمت اینترنت پرسرعت است. ماده سوم هدف سازمان ملل نیز به مساله اتصال خانه‌ها به اینترنت پرسرعت می‌پردازد. در این زمینه طی سال‌های اخیر، شرکت مخابرات درصدد اتصال خانه‌ها به فیبرنوری بوده است. پیش از این نیز برخی شرکت‌ها در این زمینه اقداماتی را انجام داده بودند اما با صدور مصوبه هیات دولت مبنی بر انحصاری بودن این سیستم اتصال خانه‌ها به اینترنت پرسرعت در قالب پروژه اینترنت ملی صورت می‌گیرد، این طرح کامکان منتظر نهایی‌شدن است. نکته آخر در اهداف تعیین شده سازمان ملل، میزان افراد آنلاین است. در حال حاضر بنابر اظهارات مسوولان وزارت ارتباطات ضریب نفوذ کاربران اینترنت در ایران ۳۴درصد است و حتی با یک‌بار اتصال به شبکه‌ها اما براساس استانداردهای بین‌المللی که تعداد کاربران اینترنت را بر مبنای استفاده از اینترنت پرسرعت می‌داند، کشور ما در این زمینه با تعداد اندک کاربر اینترنت مواجه است به نحوی که ضریب نفوذ کاربران اینترنت پرسرعت در ایران نزدیک به دودرصد است. با در نظر گرفتن تمامی این موارد، وضعیت ایران برای پیوستن به جامعه جهانی و حمایت و هدایت سایر کشورها برای دستیابی به اهداف تعیین شده سازمان ملل بیانگر سهم بسیار اندک و شاید گفت ناچیز ایران است. کشوری که در اجلاس‌های مهم جهانی صورت گرفته در عرصه بین‌المللی - اجلاس سران درباره جامعه اطلاعاتی در ژنو و تونس - و اعضای برخی مفاد منشور و برنامه عمل‌های آن و همچنین تغییر در روند برگزاری این اجلاس‌ها، تأثیر قابل توجهی بر فضای حاکم داشت اما اینک سیاست‌های تعیین شده برای افزایش ضریب نفوذ اینترنت پرسرعت و دسترسی آسان به میزان پهنای باند قابل قبول چندان پذیرفتنی نیست. نکته اینکه تعریف اینترنت، پرسرعت به معنی حداقل سرعت چهار مگابیت در ثانیه - پهنای باند دسترسی به اینترنت بین‌المللی نه اینترنت داخلی - است. همدون توره، مدیر ارتباطات بین‌الملل سازمان ملل می‌گوید، این اهداف به کشورها و مدیران کمک می‌کند تا با دیدگاه درست‌تری و با کمک بخش خصوصی، توسعه دسترسی مردم به اینترنت برنامه‌ریزی کنند. آنها می‌گویند اینها اهدافی جابطه‌لانه اما قابل دسترسی هستند و ما فکر می‌کنیم با برنامه‌ریزی درست تا سال ۲۰۱۵ امکان رسیدن به آنها وجود دارد. هدف این است که تمام کشورهای جهان بر این اهداف متمرکز شوند.